

SPORT POMORSKI

BEZPŁATNY DODATEK DO „ECHA GDANSKIEGO”

Cena ogłoszeń: Wiersz milimetr. szer. 90 mm.
10 fenigów gdańskich.

Telefon nr. 28-61. : Wychodzi co piątek.

Redaktor: W. J. Albrycht, Bydgoszcz, ul. Poznańska
nr. 12 L. piętro.

Rękopisów niezastrzeżonych nie zwraca się.

Nr. 41. | Piątek, dnia 3-go grudnia 1926 r. | Rok I.

Stefania Gillówna

wybitna lekkoatletka gniazda Sokola Bydgoszcz III, mistrzyni Pomorza na rok 1926 w biegu 500 m. 1:50 sek., w skoku w dal 446 m. Pierwsza lekkoatletka z Pomorza, która osiągnęła dobre wyniki na zawodach w Warszawie.

Klemens Biniakowski.

Czołowy lekkoatleta K. S. Polonja, rekordman Pom. O. Z. L. A. na 200, 300, 400 i 800 mtr., mistrz Pom. O. Z. L. A. w dziesięcioboju na rok 1926.

O zdrowie przyszłej Polski.

Na konferencji w dniu 30. listopada br. w M. S. Wojsk. ppik S. G. Ulrych zakomunikował zebrany przedstawicielom organizacyj sportowych i prasy poniższy plan realizacji doniosłej uchwały Rady Ministrów. Plan ten po uzgodnieniu z M. W. R. i O. P. oraz ze Związkiem Związków i Związkami sportowymi, zostanie przedstawiony do aprobaty miarodajnych czynników.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dnia 10-go listopada br. o podniesieniu wychowania fizycznego w państwie opracowano następujący plan wprowadzenia w życie tej ustawy.

I. Projekt ustawy o powszechnym obowiązku wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego wniesiony swego czasu do Sejmu został wycofany. Jest w opracowaniu nowy projekt oparty w zakresie wych. fiz. na następujących zasadach:

1) Wychowanie fizyczne młodzieży obojej płci jest obowiązkowo we wszystkich szkołach państwowych, sa-

morządowych i prywatnych, począwszy od 6 roku życia każdego dziecka.

3) Młodzież, która ukończyła szkoły powszechne i do innych szkół nie uczęszcza — otrzymywać będzie wychowanie fizyczne w stowarzyszeniach upoważnionych do tego rodzaju pracy i według programów opracowanych przez władze państwowe.

3) W szkołach wyższych wprowadza się obowiązkowe wychowanie fizyczne udzielane przy pomocy etatowych instruktorów

4) Zorganizowany zostanie nadzór nad wychowaniem fizycznym zarówno fachowy, jak higieniczno-lekarski. Młodzież podlegać będzie obowiązkowym przeglądom lekarskim i próbom sprawności. Kontrola osobista zostanie oparta na zaprowadzeniu książeczek wychowania fizycznego, towarzyszących każdemu obywatelowi przez cały okres trwania wych. fiz.

5) Przedstawienie świadectw z ukończonego wych. fiz. będzie wymagane przy wydawaniu wszelkich dyplomów i przy przyjmowaniu na posady rządowe i samorządowe.

6) Gminy miejskie obowiązane będą na wezwanie władz dostarczać według ustalonych norm terenów na boiska,

placów do zabaw i t. p. oraz urządzać je i konserwować.

7) Stowarzyszenia zajmujące się sportem korzystając będą z opieki ze strony Państwa, polegającej na pomocy instruktorskiej i materiałowej.

8) Stowarzyszenia upoważnione do prowadzenia wych. fiz. wśród młodzieży pozaszkolnej oraz stowarzyszenia sportowe, korzystające z pomocy Państwa, podlegać będą kontroli władz państwowych i prowadzić będą wychowanie fizyczne według programów rządowych.

II. M. S. Wojsk. wspólnie z Ministerstwem W. R i O. P. przystępuje do utworzenia Państwowego Instytutu Wychowania Fizycznego celem kształcenia wychowawców fizycznych dla szkół, wojska i społeczeństwa.

III. M. S. Wojsk. wystąpi z wnioskiem reorganizacji Rady Naczelnej W. F. i P. W. przez zmniejszenie jej składu oraz wprowadzenie w większej liczbie osób fachowych i szersze uwzględnienie przedstawicieli naczelnych władz sportowych i organizacji przysp. wojsk. Celem tej reorganizacji byłoby, aby Rada Naczelna P. W. i W. F. po pierwsze tworzyła organ doradczy dla Rządu, po drugie zaś — zapewniała jednolitość kierunku i metody wych. fiz. w Państwie.

IV. Niezależnie od ustawodawczego unormowania wychowania fizycznego projektowane jest wydanie rozporządzeń rządowych, regulujących pomoc państwową dla sportu między innymi w następujących dziedzinach:

1) Utworzenie państwowej odznaki wych. fiz. ogólnej oraz odznak sportowych w poszczególnych gałęziach sportu np. lekkoatletyczną, narciarską i pływacką. Statuty tych odznak ułożone zostaną w ścisłym porozumieniu ze związkami sportowymi.

2) Ujednostajnienie gminnych opłat od widowisk sportowych oraz obracanie dochodu z tego źródła na cele wychowania fizycznego i sportu.

3) Udzielanie pożyczek długoterminowych na budowę urządzeń sportowych.

4) Tworzenie poradni sportowych.

Pozatem przewidywana jest w zależności od uzyskanych kredytów budowa po jednym dla każdego działu sportu reprezentacyjnym urządzeniu sportowym w Państwie.

V. M. S. Wojsk. projektuje następnie wystąpić z wnioskiem podziału kompetencji władz opiekujących się wychowaniem fizycznym i sportem. Wychowanie fizyczne w szkolnictwie należałoby w myśl tego wniosku do Ministerstwa W. R. i O. P.; wychowanie fizyczne i sporty w społeczeństwie podlegałyby opiece M. S. Wojsk.

VI. Niezależnie od stopniowego urzeczywistnienia planu wychowania fizycznego, co da wyniki w dalszej przyszłości, M. S. Wojsk. przystępuje do rozbudzenia ruchu sportowego wśród szerokich mas ludności. Akcję swoją zamierza rozpocząć przede wszystkim w następującym kierunku:

1) Z uwagi na szczupłość kredytów przeznaczonych na wychowanie fizyczne główny wysiłek użyty zostanie na dostarczenie ruchowi sportowemu instruktorów. Organizowane będą 6-tygodniowe sportowe kursy instruktorskie z przejazdami i utrzymaniem na koszt rządowy. Na kursy te, obliczone na kilkuset uczestników w okresie letnim i zimowym, będą mogły wysyłać swych członków wszystkie stowarzyszenia i kluby sportowe oraz organizacje przysposobienia wojskowego. Równocześnie zostaną utworzone etatowe stanowiska instruktorów wych. fiz. w miastach i powiatach oraz okręgach. Stanowiska te będą obsadzone stopniowo zarówno przez wojskowych jak i osoby cywilne. Powstanie zatem z czasem sieć instruktorska obejmująca całe państwo.

2) Bezpośrednią pomoc dla miejscowej akcji sportowej zamierza M. S. Wojsk. zorganizować następująco:

Obowiązkiem lokalnych organizacji, które wysyłały swych członków na kursy sportowe, będzie tworzenie ośrodków sportowych (kluby, sekcje i oddziały). Instruktorzy w stowarzyszeniach pracować będą pod kierunkiem instruktorów rejonowych. Z pomocy tych instruktorów korzystać będą również istniejące kluby sportowe. W pierwszym okresie instruktorzy rejonowi zostaną wyzna-

czeni w następujących miastach: Warszawa, Łódź, Wilno, Poznań, Katowice, Kraków, Lwów. Zadaniem stałych instruktorów będzie również starać się o pomoc w zakresie ogólnych miejscowych potrzeb sportowych, interwenjować u władz itp.; otrzymują oni w tym celu odpowiednie pełnomocnictwa.

Pozatem powstające ośrodki sportowe będą otrzymywać w razie istotnej potrzeby komplety przyrządów sportowych.

Następnie o ile w danej miejscowości rozwija się ruch sportowy, władze państwowe zarówno administracyjne jak i wojskowe dołożą wszelkich wysiłków, aby zapewnić potrzebne sale gimnastyczne i tereny sportowe.

3) M. S. Wojsk. uważając za najważniejsze uzyskanie szerokości ruchu przy przeciętności jego wyników sportowych popierać będzie przede wszystkim miejscowe święta w f. oraz próby o odznaki w f. i sportowe.

4) M. S. Wojsk. wezwie wszystkie organizacje sportowe p. w. i w. f. do brania udziału w miejscowych (miejskich i powiatowych) komitetach w. f. i p. w. Działalność tych komitetów zmierzałaby przede wszystkim do wspólnego wykorzystania urządzeń sportowych, następnie do urządzania miejscowych zawodów, świąt w f. i prób o odznaki. Jednocześnie przygotowuje się wnioski, aby organizacja tych komitetów została zmieniona w kierunku pociągnięcia do współpracy wszystkich miejscowych czynników sportowych i utworzenia w komitecie sekcji sportowej. Udział klubów w pracach komitetów sportowych w niczem nie naruszy organizacji sportowej, gdyż wszystkie obecne i powstające ośrodki sportowe należeć będą równocześnie do państwowych związków.

5) M. S. Wojsk. zwróci się do wszystkich organizacji sportowych w. f. i p. w., aby wezwały swe lokalne stowarzyszenia, kluby i oddziały do współpracy z miejscowymi władzami wojskowymi i administracyjnymi nad rozwojem wychowania fizycznego w państwie.

Przedewszystkiem idzie o współpracę z instruktorami rejonowymi, o obsyłanie kursów sportowych, i o udział w komitetach w. f. Następnie aby na wezwanie władz wojskowych stawały do apelu na zawody miejscowe święta w. f. i na próby o odznakę, wreszcie aby na tem polu wyrabiali wśród swych członków zasadę idei dla pracy dla dobra Państwa.

(Stadjon.)

Sport wodny.

Bydgoszcz siedzibą Pomorskiego Okręgowego Związku Pływackiego. — W roku 1927 długodystansowe Mistrzostwa Polski odbędą się w Bydgoszczy. — W miesiącach wakacyjnych przyjedzie trener z Warszawy, aby przeprowadzić kurs pływania stylem crawla i zaznajomić nas z grą w water polo. — Ten sam trener przeprowadzi kurs sędziowski.

W sobotę, 27. listopada rb. odbyło się w redakcji „Sportu Pomorskiego“ zebranie przedstawicieli czterech klubów bydgoskich aby się naradzić nad sposobem rozbudzenia sportu pływackiego. Wynikiem zebrania było upoważnienie prof. Albrzycha do zwrócenia się do Polskiego Związku Pływackiego z prośbą o zezwolenie zorganizowania w Bydgoszczy Pomorskiego Okręgowego Związku Pływackiego.

W przeciągu 7 dni przeprowadzono dwukrotnie korespondencję z Warszawą i osiągnięto porozumienie we wszystkich zasadniczych zagadnieniach sprawy sportu pływackiego na Pomorzu.

Oto dowód, w jak krótkim czasie można załatwić sprawę o ile na czele poszczególnych związków sportowych stać będą na stanowiskach sekretarzy ludzie tej miary co p. Semadeni, sekretarz P. Z. P.

Z listów otrzymanych od P. Z. P. okazuje się, iż Zarząd P. Z. P. już od dłuższego czasu czynił starania, zwracał się listownie do klubów pomorskich a nawet wy-

syłał tu delegata, aby tu pobudzić sport pływacki jednak jego usiłowania rozbiły się o obojętność klubów. Dlatego też Zarząd P. Z. P. gorąco dziękuje za podjęcie inicjatywy zorganizowania P. Z. P. w Bydgoszczy, i rzuca myśl urządzenia tu w roku 1927 pierwszych długodystansowych zawodów pływackich o Mistrzostwo Polski.

Zawody to odbyłyby się niewątpliwie no otwartej wodzie. Niewątpliwie zawody te zainteresują wszystkie kluby Pomorza i zwrócą oczy na przepiękny sport pływacki.

Dalej P. Z. P. godzi się w zupełności na przysłanie do Bydgoszczy trenera, któryby zaznajomił pływaków Pomorza z najnowszym stylem używanym w zawodach pływackich. Ten sam trener zaznajomiłby nas z grą w piłkę wodną i przeprowadziłby kurs na sędziów.

Projekt prof. Albrychta, urządzenia w Bydgoszczy w miesiącu lipcu meczu Poznań — Pomorze P. Z. P. uważa za bardzo szczęśliwy, który znajdzie gorące poparcie w Zarządzie P. Z. P.

Zebrań konspiracyjnych Pom. O. Z. P. odbędzie się w Bydgoszczy w pierwszą niedzielę lutego 1927.

Uprasza się wszystkie kluby sportowe, gniazda sokole i drużyny harcurskie Pomorza o łaskawe nadsyłanie zgłoszeń na członka P. Z. P. na adres „Sportu Pomorskiego“ do dnia 15. stycznia 1927 r.

Na zebrań to przyjedzie delegat P. Z. P. z Warszawy, który udzieli zebrany wszelkich informacji. Udział w zebraniu konspiracyjnym wezmą te kluby, które do dnia 15. stycznia zgłoszą na adres redakcji chęć przystąpienia do P. Z. P.

Zebrań delegatów, klubów i sekcji pływackich.

W sobotę 11. bm. o godz. 19.30 odbędzie się w redakcji „Sportu Pomorskiego“ zebrań komisji organizacyjnej i delegatów bydgoskich klubów i sekcji pływackich w celu przygotowania spraw związanych z organizowaniem Pom. O. Z. P.

Sport w Szkole.

Z życia sportowego młodzieży szkolnej w Świeciu.

W dniu 22. listopada br. odbyła się w auli gimnazjum w Świeciu krótka uroczystość wręczenia nagród tym z wśród młodzieży gimnazjum, którzy w czasie tegorocznego święta sportowego wykazali najlepszą sprawność fizyczną. Święto odbyło się przed ferjami letnimi tj. w dniu 20. czerwca br., jednakże ze względu na brak funduszu na nagrody, dopiero obecnie je uzyskano w postaci pamiątkowych, specjalnie wykonanych żetonów. Uroczystość ta oddziała jako silna zachęta dla młodzieży, do pracy przez cały bieżący rok szkolny nad podniesieniem swej sprawności fizycznej.

Nagrody otrzymali: Za pięciobój młodzieży starszej 1) Mikułowski Ludwik, 2) Betscher Franciszek, 3) Zdrénka Konrad.

Za czworobój młodzieży rocznika 1908: 1) Buczkowski Zygmunt, 2) Sokolowski Franciszek.

Czworobój młodzieży 16—18 lat: 1) Manikowski Józef, 2) Charytoniuk Stanisław.

Czworobój młodzieży 13—15 lat: 1) Ziętak Władysław, 2) Jeszke Ryszard.

Trójbój do lat 12. 1) Śliwa Alfons, 2) Wardziński Fr. Czworobój młodzieży żeńskiej ponad 15 lat: 1) Spechtówna Marja, 2) Neumannówna Jolanta.

Trójbój młodzieży żeńskiej 13—15 lat: 1) Manikowska Franciszka, 2) Szmidtówna Marja.

Piłka latająca.

Klasa IIIa — IIIb Gimnazjum im. M. Kopernika 13:15; 10:15 = 1:2 dla klasy IIIb.

Na lekcje szermierki w Gimnazjum im. M. Kopernika uczęszcza 26 uczniów.

Ostatni numer „Stadjonu“ zamieścił bardzo efektowną ilustrację zdjętą w czasie ćwiczeń gimnastycznych w Gimnazjum im. M. Kopernika.

Prof. Wojciechowski, kierownik wych. fiz. w państwo-

wem gimnazjum humanistycznym dopiął swego i nareszcie sala gimnastyczna tegoż gimnazjum będzie posiadać elektryczne oświetlenie.

Władze wojskowe przygotowują kurs jazdy konnej dla uczniów klas VIII, bydgoskich szkół średnich.

Sokolstwo.

Sprawy sokole Dzielnic Pomorskiej

Ubiegłej niedzieli odbyło się w Bydgoszczy zebrań Przewodnictwa Dzielnic Pomorskiej na którym powzięto następujące uchwały: 1) poleca się okręgom przeprowadzenie manewrów p. w. w roku 1927; 2) kładzie się nacisk na ważność zakładania we większych środowiskach osobnych gniazd sokolic, 3) przyjęto do okr. III: gniazda Grudziądz II, III, IV i gniazdo w Kolonii Ostrowickiej; do okr. V. przyjęto gn Bydgoszcz X. 4) Posiedzenie Dzielnic W. W. F. i P. W. odbędzie się w Grudziądzu, w dniu 19 bm., o godz. 9.30. 5) Kierownikiem p. w. wybrano p. Albrychta, a kierownikiem lekkiej atletyki i gier ruchowych p. Gołębińskiego. 6) Zlot Dzielnicowy odbędzie się w Grudziądzu, w dniach 13, 14 i 15. sierpnia.

Zebrań W. W. F. i P. W. Okr. V. „Sokoła“.

W ostatnim zebraniu Wydziału Wychowania Fizycznego i Przystosobienia Wojskowego Okręgu V uczestniczyli: nacz. okr. Gołębiński, Albrycht, chor. Karliński, Urbański, Radziński, Siwczak, Pawlewski, Borowicz, Siuda, Kossecki, Młynski, Majtkowski St. Wybrano komisję do ułożenia osobnych ćwiczeń na zlot w Grudziądzu. Do komisji weszli: Gołębiński, Albrycht, Karliński. W ostatnich manewrach podoficerów rezerwy wzięło udział 138 sokolów. Poparto myśl wydzielenia istniejących po gniazdach bydgoskich oddziałów Sokolic i założenia z nich osobnego gniazda Sokolic. Uchwalono przeprowadzić 16-letni kurs gimnastyczny.

Grudziądz.

Odbył się tu zapowiadany „Wielki wieczór popisów gimnastycznych, zapasów i walk bokserskich“, urządzony przez tutejszy Sokół. Publiczności dużo, która podziwiała pracę Sokolów darzyła wykonawców burzami oklasków. Cały wieczór wypadł pod każdym względem imponująco.

Niedzielne zawody piłki nożnej między K. S. Grudziądz a K. S. „Pepege“ zakończyły się wygraną pierwszego w stosunku 3:2. Była to nieoficjalna walka drużyn powyższych o drugie miejsce w piłkarstwie naszego grodu w której słusznie wygrała drużyna technicznie lepsza. W drużynie K. S. Grudziądz dobrym był prawy łącznik, mający ładny start do piłki, szybki bieg i celne oraz ostre strzały, Landsberg w pomocy i prawy obrońca. W drużynie K. S. Pepege podobał się pupilek teżej Bartkowski i bramkarz Burnicki. Sędziował p. Rączyński. P. B.

Witkowo.

O boisko sportowe. Zainicjowana budowa w tut. mieście 10-morgowego Stadjonu Miejskiego przez Powiatową Radę Wychowania Fizycznego, przyjęta została przez miejscowe towarzystwa z prawdziwym entuzjazmem, w szczególności zaś przez grono miłośników sportu.

Kierownictwo budowy, urządzenia boiska oddano w ręce p. starosty dr. Berety, znanego tutaj krzewiciela idei sportowej w towarzystwach wojskowo-wychowawczych, dalej p. St. Gaworzewskiego, prezesa Sokola, intensywnego działacza na niwie społecznej i p. burmistrza Neumanna, gorliwego zwolennika upiększania miasta tut.

Wyłoniony komitet dokonał lokalnych oględzin projektowanych miejsc i uznał jednomyślnie grunt własno-

ści gminy kościelnej położonej przy szosie Witkow-Czernejewo, za bardzo dogodny i najwięcej celowy odpowiadający.

Komitet ów zwrócił się do Rady Miejskiej, o wyrażenie zgody na zamiarę roli miejskiej ca. 10 morg, przeznaczoną pierwotnie na pobudowę parku miejskiego, którego budowę jednakowoż niema widoków powodzenia jak i racji bytu.

Rada Miejska powyższe przyjęła bardzo przychylnie delegując ze swego grona pp. Wasowicza, Inspektora szkolnego, Dr. Piechaczeka, Ignacego Knasta i J. Lukowskiego w celu przeprowadzenia lustracji terenu i prac.

Dążenia tak wzniosłe i aktualne doznałyby niewątpliwie dużego poparcia tak ze strony Towarzystw jak i miejscowego obywatelstwa. Praca szła pierwotnie szybkim krokiem napród obecnie zaś od dłuższego czasu wszystko ucichło, wiadomo, co faktyczne stanęło na przeszkodzie?

Z uwagi na to, że sprawa racjonalnego wychowania fizycznego młodzieży jest obecnie bardzo aktualną, spodziewać się można, że panowie powyżej wyluszczeni, znani na tut. gruncie, jako gorliwi patrioci, sprawę niniejszą traktować będą jaknajbardziej.

Wieczornica Sportowa.

Tak oceniono imprezę Miejskiego Komitetu Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. na m. Bydgoszcz, która się odbyła ub. niedzieli w sali Strzelnicy. Była to pierwsza tego rodzaju zabawa i nie dziw, że nie wypadła tak jak ją przewidywano. Obawiano się słabej frekwencji, a tymczasem wielka sala Strzelnicy była w $\frac{3}{4}$ wypełniona a rażące braki a raczej nudy wiały od sceny. Za mało humoru, oto co brakowało tej imprezie. Drugą rzeczą, przeciągającą program do późnej nocy były długie przerwy.

Prof. dr. Panek w swoim referacie poruszył i uzasadnił samą istotę potrzeby uprawiania sportów. Wykład krótki i b. pouczający.

Klub Mandolinistów „Lutnia” był dwukrotnie wywoływany oklaskami do odegrania utworu.

Lekcja gimnastyki gn. I. Sokola była dobrą, lecz niewzględnioną w niej najpotrzebniejszych grup ćwiczeń. Zawierała ona szereg b. efektownych i dobrze wykonanych ruchów nieposiadających jednak metodycznego związku z sobą.

Klub bokserki „Heroes” pokazał trening z linką i z piłką, a w końcu trzyrundowe spotkanie popisowe.

Ćwiczenia drużyny gn. I. Sokola na poręczach były w całości dobrze wykonane, oprócz zeskoków, czyli odskoków od poręczy. Jeżeli ćwiczący ten słaby punkt poprawią, to estetyka ich ćwiczeń podniesie się o 30%.

Następnie zapowiedziany przez p. Malickiego jako człowiek wszelakich zdolności — wszedł na estradę sternik mistrzowskiej czwórki B. T. W. p. Brzeziński. Wyowiedziany własnego pomysłu wierszowany utwór, był gorąco oklaskiwany, gdyż zobrazował on jednostki sportowe, znane w Bydgoszczy. W sposób śmieszny i niewinny karccił i nagradzał a wreszcie, schowawszy utwór w kieszeń, zaśpiewał — jak na żonatego to panie dzieju owszem, owszem, nieźle. W walce na florecy pomiędzy podch. Dąbrowskim, a st. sierżantem Kończewiczem ze Szkoły Oficerskiej zwyciężył Dąbrowski, mistrz armji Polskiej w roku 1922.

Bardzo mile wrażenie wywołały ćwiczenia maczugami świetlnymi gn. I. Sokola i były bodajże najlepszym jak na tej wieczornicy programem. W walce na szable zwyciężył podch. Dąbrowski. K. S. „Siła” ze swoimi ćwiczeniami w podnoszeniu ciężarów zajął za wiele czasu. Były to raczej zawody a nie popisy. Tu rozchodziło się o pokazanie sposobu podnoszenia a mniej rozchodziło się o to, ile się podniesie. W zapasach najlepiej walczyła ostatnia para. W walce na szpadzie zwyciężył st. sierżant Kończewicz.

Wieczornicę zakończono rozdaniem nagród.

Puchar ufundowany przez korpus oficerski i podof. garnizonu bydgoskiego, wręczono tegorocznemu mistrzowi

w strzelaniu p. Pilaczyńskiemu z Bractwa Strzeleckiego.

Panowie: Olszewski z gn. Sokola na Szwederowie i Wicikowski ze Zw. Podof. Rezerwy za zdobycie II. i III. miejsca otrzymali żetony. W klasie, w wieku przedpoborowym puchar przechodni ufundowany przez K. W. F. i P. W. wręczono p. Rautmanowi St. z I. dr. harcerskiej. Karnicki z gimn. im. M. Kopernika i Rautman Ed. otrzymali żetony za II. i III. m. Nagrody wręczali: p. pułk. Siwak i prof. Dr. Panek.

Prof. Albrycht w imieniu zarządu Pom. O. Z. L. A. wręczył najlepszym zawodnikom i ich klubom następujące nagrody:

Za dziesięciobój lekkoatletyczny żeton srebrny, ufundowany przez p. Lezerowicza, otrzymał K. Biniakowski, członek K. S. Polonja. Drugie miejsce p. Majtkowski St., trzecie Majtkowski R. (Gruby), czwarte Ginter z Sokola I. zostali odznaczeni srebrnymi żetonami i dyplomami. Za bieg 10.000 mtr.: 1) Guhl A., 2) Tobolewski (Sokol I.), Kempiak z H. K. S. nagrodzeni żetonami ufundowanymi przez H. K. S. i dyplomami wydanymi przez Pom. O. Z. L. A. Najważniejsze dwie nagrody, o które walczone zawzięcie przez cały rok, które wymagały taktyki i dyplomacji, wręczyli ich fundatorowie Nagrodę przechodnią „Dziennika Bydgoskiego” za największą ilość zwycięstw w ciągu roku na Pomorzu w zawodach Pom. O. Z. L. A. wręczył p. dyr. Żewicki w ręce wiceprezesa gniazda Sokola I. p. Gołębiowskiego.

Nagrodę przechodnią p. Lezerowicza w formie bogatej plakiety, otrzymała z rąk fundatora kierowniczka żeńskiej sekcji lekkoatletycznej Harcerskiego Klubu Sportowego za największą ilość zdobytych miejsc w zawodach Pom. O. Z. L. A.

Piłkarstwo.

K. S. Korona II — K. S. Astorja II 1:0

Konferencja piłkarska.

W sobotę zrana w lokalu K. S. Polonja, rozpoczęła się ogólnopolsko konferencja w sprawie utworzenia „Ligi”. Reprezentowanych było 12 klubów: Pogoń, Czarni, Hasmona Wisła, Polonja, Warszawianka, Legja, L. K. S., Turyści, Warta, T. K. S., Cracovia i Ruch, oraz delegat P. Z. P. N. Uchwalono wspólną deklarację klubów, które popierają utworzenie Ligi, o zasadach amatorskich wspólnie z P. Z. P. N. przycem kluby te zawarły blok przyjaźni i wzajemnej pomocy.

W drugim dniu konferencji uchwalono wystać memorandum do P. Z. P. N. o zmianę systemu rozgrywek klasy A., w tym sensie, że utworzoną zostaje „Liga” składająca się z 14 klubów i rozgrywająca mistrzostwo Polski w dwóch grupach (północnej i południowej).

Szupo — Ostmark 2:2. (1:2).

W niedzielnej rozgrywce towarzyskiej między oddziałem piłki nożnej Szupo i Tow. Sport. Ostmark stanęli przeciwnicy na 2:2 (w drugiej połowie 1:2). Choć zasadniczo według wyniku obaj przeciwnicy zdają być sobie prawie równi, to jednak przyznać trzeba, że szczególnie w drugiej połowie rozgrywki kiedy to oddział Ostmark widoocznie zaczyna słabnąć Szupo zaczął ich tak poganiać, że wszyscy prawie rzucili się tylko do obrony bramki. O regularnej grze wtedy już mowy być nie mogło. Pierwotny sukces Ostmark był więc tylko (w pierwszej połowie) aż pod sam koniec wynikiem zapału, który jednak wnet ostygł. Średni atakujący, sprowadzony specjalnie z Toruńskiego Klubu Sportowego wobec ogólnie miernej postawy reszty grających, mimo najlepszych wysiłków, nic nie mógł pomóc.

Na ogół rozgrywka była bardzo interesująca, i byłaby nawet sportowym sukcesem obu stron, gdyby nie marna frekwencja widzów. Ludność powinna imprezy takie popierać jaknajwięcej by umożliwić poszczególnym klubom sportowym nawiązanie szerszych stosunków międzynarodowych, które zazwyczaj wymagają bardzo poważnych środków pieniężnych.